

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DOSAR NR.

ÎNCHIERE

Şedinţa publică din data de 24 iunie 2015

Președinte - ...

Judecător - ...

Grefier - ...

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror ... din cadrul Parchetului de
pe lângă Curtea de Apel Ploieşti

Pe rol fiind soluţionarea apelului declarat de inculpatul împotriva
sentinței penale nr..... pronunțată de

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a lipsit inculpatul fiind
reprezentat de avocat ales din Baroul potrivit împuternicirii avocațiale
seria nr..... aflată la fila dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, care învederează că
inculpatul a depus note scrise la data de 23.06.2015 însotite de practică
judiciară prin serviciul registratură al instanței cu privire la sesizarea Înaltei Curți de
Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept invocată la termenul anterior.

Avocat având cuvântul pentru inculpatul depune la dosar
încă un exemplar al acestor note scrise pe care le prezintă și procurorului de şedință.

Apreciază că la nivel național se constată existența unei practici neunitare în
raport de prevederile art.336 alin.1 Cod penal cu referire la Decizia Curții
Constitutionale nr.732/16.12.2014 publicată în M.Of.Parteia I nr.69/27.01.2014 în
baza căreia a fost declarată neconstituțională sintagma „la momentul prelevării
mostrelor biologice”.

Cu privire la soluțiile pronunțate de alte instanțe în cauze având drept obiect
aceeași infracțiune supune atenției sentința nr.119/26.03.2015 a Judecătoriei
..... atacată în prezența cauză, prin care s-a ignorat în totalitate de instanță
Decizia Curții Constituționale nr.732/16.12.2014 și a apreciat că aceasta nu produce
nici un efect juridic asupra conținutului constitutiv al infracțiunii deduse judecății,
pronunțându-se condamnarea inculpatului la pedeapsa amenzii penale cu toate că
același magistrat, în cauze de același gen, cu o valoare a alcoolemiei de 1,90‰, mult
peste cea avută de inculpatul din prezența cauză, a dispus renunțarea la aplicarea
pedepsei.

Prin sentința penală nr..... pronunțată de Judecătoria în dosarul
nr..... a fost condamnat inculpatul la pedeapsa închisorii de 8 luni și
în baza art.81 cod penal anterior s-a dispus suspendarea executării pedepsei. În opinia
sa această soluție este nelegală deoarece fapta a fost comisă sub imperiul art.87 din
OUG nr.195/2002, procurorul a schimbat încadrarea din art.87 din OUG nr.195/2002

în art.336 NCP, după care, tot procurorul a schimbat încadrarea faptei din art.336 NCP în art.87 din OUG nr.195/2002, vechea reglementare fiind abrogată.

Îmbrățișează punctul de vedere al soluției de achitare și pentru a se elimina din practica instanțelor soluțiile contradictorii, apreciază că este necesar, ca în raport de art.475 Cod proc. penal să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție care să dezlege problema de drept ridicată în sensul de a se pronunța asupra următoarelor aspecte :

-dacă asupra infracțiunilor prev. și ped. de art.87 din O.U.G. nr.195/2002 și art.336 Cod penal comise până la data de 27.01.2015 se constată incidenta Deciziei Curții Constituționale nr.732/16.12.2014 în sensul că prin declararea neconstituționalității unei părți din norma incriminatoare s-a produs efectul lipsirii faptelor respective de unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii;

-dacă se constată incidenta Deciziei Curții Constituționale nr.732/16.12.2014 asupra modificării conținutului constitutiv al textelor din art.87 din O.U.G. nr.195/2002 și art.336 Cod penal, soluția ce se impune a fi consacrată în practica instanțelor de judecată este:

1-achitarea în raport de prevederile legii de dezincriminare parțială prev. de art.3 din Legea nr.187/2012 cu referire la art.4 Cod penal?

2-achitarea în raport de art.5 alin.2 Cod penal în sensul existenței principiului legii mai favorabile care se aplică și în situația în care acte normative sau parte din ele sunt declarate neconstituționale?

În continuare avocatul ales al apelantului-inculpat își declară ferma convingere că într-un stat constituțional trebuie respectate deciziile Curții Constituționale care în cauza de față explică foarte clar de ce legiuitorul a adăugat această sintagmă „la momentul prelevării mostrelor biologice”.

În concret, a se avea în vedere că inculpatul a fost oprit la ora 23,18 când s-a constatat o alcoolemie de 0,56 gr.%o în aerul expirat, iar la orele 23,40 i-au fost recolțate probele biologice când s-a constatat o alcoolemie între 1,25 gr.%o și respectiv 1,5 gr.%o, însă, la acel moment nu mai conducea pe drumurile publice, deci nu mai reprezenta un pericol pentru participanții la trafic, fapta fiind comisă la 28 iunie 2014, astfel că ea trebuie socotită a se fi consumat la data prelevării mostrelor biologice.

În legea veche alcoolemia era calculată la momentul depistării în trafic, iar în noua reglementare se calculează la momentul prelevării, însă acesta a fost declarat neconstituțional aşa încât textul legii, care a nu a fost modificat și pus în acord cu decizia Curții Constituționale în termenul legal, incriminează fapta în următorii termeni: conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea permite obligativitatea detinerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80gr/l alcool pur în sânge, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.

Apreciază că sunt incidente prevederile art.5 alin.2 Cod penal deoarece există o diferență esențială între cele două legi penale succesive și față de modul diferit de interpretare dat de instanțele judecătoarești se impune lămurirea chestiunii de drept în sensul aspectelor pe care le-a menționat expres și punctual în cererea de sesizare a Curții Constituționale.

În subsidiar, dacă nu se va decide sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție conform procedurii prev.de art.475 cod pr.pen., pe fondul apelului, solicită admiterea acestuia și achitarea inculpatului pentru aceleași considerente deja expuse.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul învederează că la data de 09 iunie 2015 Curtea de Apel a pronunțat o decizie de condamnare a inculpatului într-o speță asemănătoare cu prezenta cauză.

Solicită respingerea cererii inculpatului prin avocatul ales de sesizare a Înaltei Curți de Casătie și Justiție.

Conform art.336 alin.1 Cod penal infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de o persoană care la momentul prelevării mostrelor biologice are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani sau cu amendă și în prezenta cauză infracțiunea nu este dezincriminată în raport de alcoolemia inculpatului.

Consideră că hotărârea primei instanțe este legală deoarece inculpatul a fost testat cu etilotestul la un interval de 2 minute de la oprire, aşa încât solicită respingerea apelului și a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casătie și Justiție cu dezlegarea problemei de drept invocate.

Avocat având cuvântul în replică pentru inculpatul susține și insistă în sesizarea ÎCCJ având în vedere că inculpatul are o conduită exemplară fiind profesionist și are în subordine mai multe persoane și în subsidiar, apreciază că amânarea pedepsei ar corespunde legii mai favorabile inculpatului deoarece spre deosebire de pedeapsa amenzii, amânarea aplicării pedepsei presupune inexistența oricărei decăderi, interdicții sau incapacitați .

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, solicită să se aprecieze cu privire la acest aspect.

C U R T E A

Deliberând cu prioritate asupra cererii de sesizare a ÎCCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, se constată că art.336 alin.1 care incriminează infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea permite obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80gr/l alcool pur în sânge, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă, a făcut deja obiectul atât al unei decizii de neconstituționalitate-nr. nr.732/16.12.2014 publicată în M.Of.Partea I nr.69/27.01.2014(dosar 984/255/2012 al Curții de Apel Oradea) cât și al uneia prin care ÎCCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a pronunțat la data de 12 mai 2014(dosar nr.3/1/2014/HP/P-decizia nr.3/2014).

Astfel, instanța de contencios constituțional a declarat neconstituțională sintagma "**la momentul prelevării mostrelor biologice**" din cuprinsul dispozițiilor art.336 alin.1 din codul penal.

Instanța supremă a stabilit la rândul ei că în aplicarea art.336 alin.1 din codul penal, în ipoteza unei duble prelevări de mostre biologice, **rezultatul alcoolemiei cu relevanță penală este cel dat de prima prelevare**.

În considerențele deciziei Curții Constituționale s-a reținut că art.336 alin.(1) din Codul penal nu a preluat identic textul art.87 alin.(1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr.195/2002, ci *a modificat condițiile de incriminare în ceea ce privește momentul la care este necesară existența îmbibației alcoolice în sânge pentru a se putea constata întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii.*(pct.20 din decizie).

Dacă din reglementarea anterioară se desprindea cerința ca îmbibația alcoolică în sânge, peste limita prevăzută de lege, să existe la momentul conducerii autovehiculului sau tramvaiului, noua reglementare prevede condiția ca autorul faptei să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge la momentul prelevării mostrelor biologice(opct.21 din decizie).

Condiția ca îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge să existe la momentul prelevării mostrelor biologice plasează, astfel, consumarea infracțiunii la un moment ulterior săvârșirii ei, în condițiile în care de esență infracțiunilor de pericol este faptul că acestea se consumă la momentul săvârșirii lor.

Curtea constituțională a mai statuat și că odată cu oprirea în trafic, încetează starea de pericol pentru valorile sociale ocrotite de dispozițiile art.336 din Codul penal, astfel încât, raportat la momentul prelevării mostrelor biologice, tragerea la răspundere penală nu se justifică.

Stabilirea gradului de îmbibație alcoolică și, implicit, încadrarea în sfera ilicitului penal în funcție de momentul prelevării mostrelor biologice, care nu poate fi întotdeauna imediat următor săvârșirii faptei, constituie un criteriu aleatoriu și exterior conducei făptuitorului în vederea tragerii la răspundere penală, în contradicție cu normele constituționale și convenționale (pct.27 al deciziei)

În raport de toate aceste elemente, legiuitorul avea obligația ca în termenul legal(45 zile) să pună în acord dispozițiile art.336 alin.1 din codul penal cu cele ale Deciziei Curții Constituționale, pentru ca norma incriminatoare în integralitatea ei să fie conformă cu legea fundamentală.

După expirarea acestui termen, dispoziția legală asupra căruia a intervenit instanța constituțională trebuie respectată aşa cum ea rezultă prin excluderea din corpul ei, a sintagmei care nu întrunește cerința de constituționalitate.

Drept urmare, actualmente, textul legal al art.336 alin.1 cod penal este următorul:

„conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea permite obligativitatea detinerii permisului de conducere de către o persoană care(...) are o îmbibație alcoolică de peste 0,80gr/l alcool pur în sânge, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă”

Din această reglementare Curtea constată că nu rezultă care este momentul stabilit de legiuitor a fi cel al consumării infracțiunii ca și condiție de incriminare și de atragere a răspunderii penale în condițiile în care existența îmbibației alcoolice în sânge (iar nu în aerul expirat sau în mostre de urină) este cea care permite constatarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii.

În același sens, anterior deciziei Curții Constituționale, observând schimbarea *condițiilor de incriminare chiar Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit prin decizia nr.3 din 12 mai 2014 că potrivit reglementării anterioare îmbibația alcoolică peste limita prevăzută de lege trebuia să se găsească în sângele conducătorului auto la momentul conducerii autovehiculului, în timp ce noua reglementare prevede că îmbibația alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge trebuie să existe la momentul prelevării*

mostrelor biologice iar prin art. 336 alin. (1) din Codul penal se fixează un unic moment al determinării îmbibației de alcool în sânge, respectiv momentul prelevării primei mostre biologice.(..)

În consecință, prin modificarea conținutului infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, legiuitorul a urmărit, aşa cum rezultă și din expunerea de motive a noului Cod penal, eliminarea posibilității unei recalculări ulterioare a îmbibației de alcool în sânge, în scopul eliminării inconvenientelor create de această recalculară astfel că în noua reglementare legiuitorul a optat să dea relevanță penală valorii alcoolemiei la momentul prelevării primei mostre biologice, (moment situat în timp imediat, consecutiv acțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul).

Cum însă această sintagmă, care este condiție de incriminare, nu mai figurează actualmente în textul legal al art.336 alin.1 cod penal-fiind neconstituțională, Curtea consideră că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.336 alin.1 cod penal, în condițiile în care soluțiile pronunțate de instanțele de judecată sunt diametral opuse cât privește existența sau inexistența infracțiunii prin raportare la valoarea îmbibației alcoolice stabilite de legiuitor ca și element material al laturii obiective a acesteia.

Văzând și dispozițiile art.476 alin.2 cod pr.pen.,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E**

În baza art.475 și urm.cod pr.pen., sesizează Înalta Curte de Casătie și Justiție-Completul pentrudezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.336 alin.1 cod penal.

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.
Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi 24 iunie 2015.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red....-2 ex.
3 iulie 2015